

“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
Януари - февруари 2023 г. ПАРИЖ

Моли се често със смирено сърце и не прави от себе си вертеп на разбойници, предавайки се на разпътни помисли и пожелания, за да не се посрамиш в деня на Съда, когато ще се открият човешките тайни.

Св. Ефрем Сирин

„Страшният съд“ - църква „Рождество Христово“ - с. Арбанаси

МИТРОПОЛИТ ЙОАН ЗИЗИУЛАС ИЗ „ОБЩЕНИЕ И ДРУГОСТ“*

Митрополит Йоан Зизиулас, най-известният съвременен православен богослов и клирик от Вселенската патриаршия, почина на 2 февруари т.г. Роден е през 1931 г. в гр. Кожани, Гърция. Следва богословие в Атина и Солун, специализира в Босе, Швейцария и в Харвард, САЩ. Защищава докторат в Атинския университет. Преподавал е догматическо богословие в Единбург, Глазгоу, Солун и в Кралския колеж в Лондон. През 1986 г. е издигнат в архиерейски сан с титула Пергамски митрополит. Оглавявал е Международната комисия по православно-католически диалог, Международния комитет за опазване на околната среда, член на Международната академия на религиозните науки в Брюксел, почетен доктор на няколко висши богословски училища, член на Атинската академия. Автор е на многобройни трудове: „Църковното битие“, „Битието като общение“, „Курс по еклисиология“, „Творението като евхаристия. Богословски подход към проблемите на екологията“, „Общение и другост“ и други.

Общение и другост – могат ли двете да се съгласуват? Не се ли изключват взаимно и не са ли несъвместими помежду си? Не е ли истина, че по дефиниция „другият“ е моят враг и моят „първороден грях“ по думите на Жан-Пол Сартр? Нашата западна култура изглежда е възприела този възглед в много отношения. Индивидуализмът е залегнал в самите основи на тази култура. Щастieto на индивида даже е станало част от Американската конституция. Всичко това предполага, че в нашата култура защитата от другия е основна необходимост. Чувстваме се все по-застрашени от присъствието на другия. Принуждавани сме и дори насърчавани да смятаме другия първо за свой враг,

* Превод: Цветан Биюков https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,50/catid,44/id,5153/view,article/

преди да може да погледнем на него или на нея като на приятел. Общението с другия не е спонтанно – то се крепи на огради, които ни защитават от опасностите, подразбиращи се в присъствието на другия. Приемаме другия само доколкото не застрашава правото ни на личен живот или доколкото е полезен за индивидуалното ни щастие.

Извън всякакво съмнение е, че това е пряко следствие от така нареченото на богословски език „грехопадение”. Това е следствие от отхвърлянето на другия *par excellence* – на нашия Създател, от първия човек – Адам, а преди него – и от демонските сили, които са се разбунтували против Бога. Същността на греха е страхът от другия, което е част от отхвърлянето на Бога. И след като утвърждаването на „аз-а” веднъж е реализирано чрез отхвърлянето, а не чрез приемането на другия – именно това е избрал да извърши в свободата си Адам, съвсем естествено и неизбежно е другият да се превърне във враг и заплаха. Помирението с Бога е необходимо предварително условие за помирението ни с който и да било „друг”.

Самата различност е заплаха. Че това е всеобхватно и патологично, се вижда от факта, че дори когато различността на практика не представлява заплаха за нас, ние я отхвърляме, просто защото не я харесваме. Отново и отново забелязваме как страхът от другия не е нищо повече от страх от различното. Всички искаме по някакъв начин да проектираме в другия модела на собственото си аз.

Когато страхът от другия бъде демонстриран като страх от другостта, стигаме до отъждествяването на различността с разделението. Това усложнява и замъглява до тревожна степен и с тежки последици мисленето и поведението на човека. Ние разделяме живота си и човешките същества според разликите. Организираме държави, клубове, братства и дори църкви въз основа на различия. Когато разликата се превърне в разделение, общението не е нищо друго освен споразумение за мирно съвместно съществуване. То трае само докато траят взаимно изгодните интереси и може лесно да се превърне в конфронтация и конфликт още щом тези интереси спрат да съвпадат. Днешните ни общества и световното положение дават достатъчно свидетелства за това.

Същината на християнското съществуване в Църквата е метаноя – покаяние. Като го отхвърляме, или просто като се страхуваме от него, другият ни предизвиква или ни провокира към покаяние. Дори съществуването на болката и смъртта в света около нас, без да са конкретно предизвикани от никой от нас, би трябвало да ни води към метаноя, понеже всички участваме в греха на Адам, и всички трябва да почувстваме мъката от неспособността си да приведем творението в общение с Бога и да надвием смъртта. Светостта в Църквата минава през искрено и дълбоко покаяние. Всички светци плачат, понеже по някакъв начин се чувстват лично отговорни за падението на Адам и последствията от него за невинното творение.

Не съществува друг модел за правилните отношения между общението и другостта освен Троицния Бог – както за Църквата, така и за отделното човешко същество. Ако Църквата желае да бъде вярна на истинското си аз, тя трябва да се опитва да отразява общението и другостта, които съществуват в Троицния Бог. Същото важи и за човешкото същество като „образ Божи”.

150 ГОДИНИ ОТ ГИБЕЛТА НА АПОСТОЛА НА СВОБОДАТА ВАСИЛ ЛЕВСКИ (ЙЕРОДЯКОН ИГНАТИЙ)

На 19 февруари българите свеждат глави за почит и признателност към Апостола на свободата Васил Левски – несъмнено една от най-чистите и светли личности в нашата история. В нашия храм беше отслужена панихида за душата му, а по време на св. Литургия прозвуча старият български разпев на „Достойно ест“ на 2 глас - любимото църковно песнопение на Апостола, обичано и от нашите храмови певци.

Можем само да си представяме как е звучал гласът на йеродякон Игнатий в българските храмове и манастири в смутното време на неговия живот и освободително дело. Вероятно той е въведен в църковното пение още от дете. Известно е, че се е учил от бележития възрожденски книжовник Райно Попович. В класното училище в Стара Загора също се е проявявал като талантлив певец, за което свидетелства стенопис в катедралния храм на града. По-късно Апостолът е усвоил тънкостите на псалтиката в курса за свещеници, преди да приеме монашество под името Игнатий. След ръкополагането си за йеродякон той става клиросен певец в църквата „Св. Богородица“ в Карлово. Дори когато сваля расото, за да се отдаде на революционна дейност, той не спира да участва в богослужбите като певец. Запазени са свидетелства, че е имал и възпитаници, които е обучавал в църковното пение. Година преди гибелта си омаял богомолците в Троянския манастир с неподражаемото изпълнение на празничния тропар за Йордановден. Пеенето му давало сили в най-големите изпитания, както е разказал Христо Ботев за дните на двамата революционери в изоставена мелница в Букурещ. „Студ, дърво и камък се пука, гладни от два-три дена, а той пее и все весел. Вечер, дордето ще легнем, той пее; сутрин, щом си отвори очите, пак пее. Колкото и да се намираш в отчаяност, той ще те развесели и ще те накара да забравиш всичките тъги и страдания. Приятно е човеку да живее с подобни личности!“

Любимото песнопение на Апостола, „Достойно ест“, със сложна, богата на извивки мелодия, е от Родопския край. Достигнало е до нас благодарение на жител на Широка лъка – столетника Згуро Згуровски, който го запомнил точно както го е пял Левски. През 70-те години на XX в. песнопението прозвучава отново на живо в изпълнение на хор „Йоан Кукузел Ангелогласният“ в Рилския манастир. Един от най-добрите му изпълнители днес е българският патриарх Неофит.

ЛЕКЦИЯ НА Д-Р ДАН МУРЕШАН В ХРАМА НИ

На 22 януари т.г. общината ни отбеляза с празнична св. Литургия деня на своя небесен покровител – св. Патриарх Евтимий Търновски (20.01.) Гост на празника беше д-р Дан Мурешан, специалист по средновековна история. В лекцията си той наблегна на колосалната творческа и преводаческа дейност на св. Евтимий и нейната роля за догматиката, литургиката и книжовността на целия православен свят. Лекцията беше посрещната с интерес от присъствалите членове на католическата общност „Сен Дени“, която е домакин на храма ни.

IN MEMORIAM+

Навършиха се 40 дни от преждевременната кончина на близкия на нашата енория
Александър Апостолов.
Панихидата беше отслужена на 19 февруари 2023 г. в българския храм в Париж.
Бог да го прости!

ПРОГРАМА НА БОГОСЛУЖЕНИЯТА

Храмът е отворен в неделя и в посочените празнични дни от 9:00 ч.

Св. Литургия започва от 10:30 ч.

Възможност за изповед: преди литургията

Февруари 2023

- 02.02. – Четвъртък – Сретение Господне.
05.02. – Неделя 16 след Неделя подир Въздвижение на Митаря и Фарисея.
09.30 ч. Катехизис за юноши: Апостолите – 1. част.
12.02. – Неделя 17 след Неделя подир Въздвижение: на Блудния син. Катехизис за деца: Блудният син.
18.02. – Събота – Задушница. 11.00 ч. – Обща панихида.
19.02. – Неделя Месопустна. Панихида за йеродякон Игнатий (Васил Левски) по повод 150-ата годишнина от гибелта му. Детско певческо ателие.
26.02. – Неделя Сиропустна. Вечерня с взаимно опрощение.

Март 2023

- 03.03. – Петък – 19 :00 ч. – Повечерие с целия Богородичен акатист. Благодарствен молебен за Освобождението на България.
05.03. – 1 Неделя на Великия пост – Православна. Василиева литургия. Молебен. Детско певческо ателие.
12.03. – 2 Неделя на Великия пост – Св. Григорий Палама. Василиева литургия. Катехизис за юноши: Апостолите (част 2).
19.03. – 3 Неделя на Великия пост – Кръстопоклонна. Василиева литургия. Неделно училище: Благовещение.
25.03. – Събота – Благовещение. Златоустова литургия.
26.03. – 4 Неделя на Великия пост – Преп. Йоан Лествичник. Василиева лит. Катехизис за възрастни: „Божият човек“ – филм за живота на св. Нектарий Егински – част 1.
29.03. – Сряда – 19, 00 ч. – Малко повече с целия канон на св. Андрей Критски

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Pte de la Chapelle) Контакти:
Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеоргиев: тел.- 06
51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Интернет стр: <http://www.paroissebg.fr>;
Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare